

14.10.59, יום ד'

הבוקר חזרתי לירושלים להשתתף בישיבת הספלה. רוזן הציע שהממשלה תפנה בקריאה למפלגות לכל ישחמשו באמצעים לא הגונים. אמרתי שלא אשתתף בקריאה כזו עם ברזילי שב"הודעה אישית" בכנסת אמר על וויכוח עם חזן שהיו "עלילות זדון". יחד אהו אני יושב רק מהוך אונס החוק, מחוץ להכרח. החוק לא אעשה אהו יחד שום דבר.

אחרי הישיבה ירדהילת"א ובערב היתה לי אספה בחולון - שהיו בה כשמונת

אלפים איש.

15.10.59, יום ה'

בבוקר בא אצלי גנרל ניקו - עוזרו של הרסטכל אלי, ידיד. שוחחנו על בעיה אלגיר ועל פגישת הפיסגה. אמרתי לו שלדעתי יתכן רק פחרון אחד של קיימה לשובה צרפת - רכוז חישוב הצרפתי באלגיר ברצועה אחת מצפון לדרום, תוספת חצי מיליון או מיליון פועלים צרפתיים ואיטלקים שיעשו כל העבודה ב"אזור" הצרפתי - ועל יסוד חלוקה של אלגיר, לחלק צרפתי ולחלק מוסלימי, ותאחרון יבחר עצמאות, אבטונומיה או קשר עם צרפת כרצונו. זוהי לדעתי שעה כושר יחידה - כי יש בצרפת שליט שיש לו אמון העם וגם אמון העולם, ויש